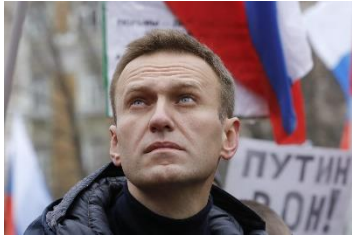

In de week gelegd 09-24, 25-02-2024, Leven is heilig

Genesis 22,1-2.9a.10-13.15-18; Romeinen 8,31b-34; Marcus 9,2-10

De aangrijpendste lessen in ons bestaan gaan over leven en dood. Zo reageerden velen geschokt op het ontijdig overlijden van Aleksej Navalny, recent *geofferd* aan de machtshonger van het Kremlin; omgebracht voor het *hogere doel* van Poetins staat. Wanneer je dood en verderf zaait om je doel te bereiken, passeer je een grens die onherroepelijk is.

De lezingen uit de Schrift gaan vandaag over leven en dood. We horen dat God Abraham belooft dat hij een groot volk zal voortbrengen. Maar Abraham krijgt bij Sara slechts één zoon. Waar blijft dat volk? Volgens de toenmalige offercultus in Kanaän, krijgt iemand pas een groot nageslacht als hij zijn eerste zoon offert. Abraham twijfelt; vraagt God dit van hem? Wanneer hij op de berg Moria, het latere Jeruzalem, op het punt staat zijn zoon Isaak te offeren, komt een engel van de Heer tussenbeide: 'Raak de jongen niet aan. Ik weet nu dat gij God vreest!' Dan ziet Abraham een lam, met zijn horens verstrikt in de struiken. In het besef dat God geen mensenoffers verlangt, offert hij dat. Het leven van iedere mens is heilig. 'Wie naar deze les leeft', besluit de tekst, 'zal alle volken tot zegen zijn.'

Wanneer eeuwen later Gods enig geboren zoon, Jezus, met drie leerlingen de berg Tabor opgaat, passeren zij een grens. In een visioen zien de apostelen Jezus stralen in licht en zuiverheid. Naast Hem verschijnen de profeten Mozes en Elia, die met Hem spreken. Dan klinkt uit de wolk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem'. De leerlingen voelen zich overweldigd, zij willen dit moment vasthouden. Naar beneden lopend, verbiedt Jezus hen hier met iemand over te spreken, 'voordat de Mensenzoon uit de dood is opgestaan'.

Paulus schrijft na Jezus' kruisdood en verrijzenis aan de christenen in Rome dat Jezus bij God leeft en daar voor ons een pleitbezorger is. Jezus werd gedood, als ooit het lam dat verstrikt zat in de struiken. Maar God wil in zijn *grenzeloze liefde* voor ons allen het leven. Hij vernietigt de dood. Daarom roept Paulus ons op de weg van het leven te volgen. En Poetin? Die zou zich minder zorg moeten maken om zijn vijanden, maar des te meer om zijn 'vrienden'. Buigt reeds iemand van hen zich voor het 'hogere doel' van de staat?

